

Novice iz španske državljanske vojne

Rdeči v Kataloniji v drugi obrambni črti

Celih 16 dni so trajali najljutejši boji za Katalonijo na približno 160 km široki fronti. V dneh do 12. januarja so zajele nacionalne čete 30.000 rdečih milicnikov in zasedle okrog 3500 kvadratnih kilometrov ozemlja s 135 kraji in 250.000 prebivalci. Izgube rdeče katalonske armade znašajo četrtno predofenzivnega staleža in površje je še bila od Francovih čet vržena v drugo obrambno črto, katera leži med Pansom ob reki Segro, mestom Cervero v središču in Mont Blanchom na cesti, ki vodi iz Leride v Tarragono. Ta obrambna črta je po mnenju vojaških strokovnjakov močnejše zgrajena kakor je bila prva ob Segri. Njena naloga je, da prepreči Francovim armadam pohod na Barcelono. Ta druga črta leži 30—50 km za prvo, in sicer na obronku gorovja, ki na vzhodu obdaja planoto Urgel, katero je sedaj zasedel Franco. Toda najnovejša poročila javljajo, da tudi druga obrambna črta ni mogla zadržati silovitega zaleta nacionalnih čet in da so odpovedale mednarodne rdeče brigade.

Proboj druge obrambne črte

Zmagovito prodirajoče čete generala Franca so se lotile po umiku rdečih iz prve obrambne črte osredotočenega napada na mestce Mont Blanch v drugi rdeči obrambni črti, ki leži na razvodju Ebra ter terragonskega primorja in tvori vrata v Tarragono. Radi največje važnosti te postojanke so zbrali rdeči krog Mont Blancha svoje najboljše moči in je zadivjala 11. januarja za posest tega mesta najbolj ljuta bitka. Boji za posest Mont Blancha so bili z osvojitvijo mesta po nacionalistih končani 12. januarja. Tudi trdnjava, ki je po padcu Mont Blancha branila Tarragono, je uničena. Z omenjenim dnem so bile Francove čete 60 km daleč v rdeči Kataloniji in oddaljene samo še 25 km od Tarragone in 70 km od Barcelone.

Pri napadu na drugo rdečo obrambno črto sta bili 13. januarja zavzeti mesti Falset in Tortosa ob Ebru z 20.000 prebivalci. Ker je reka Ebro do Tortose plovna, je to mesto obenem tudi važno obmorsko pristanišče.

Po krščanskem svetu

Komunističen lažnivec. Komunisti so lažnivci na veliko, laž je njihovo glavno orožje, bodisi napadalno bodisi obrambno. Iz same rdeče Španije so raztrosili po svetu toliko laži, da so se napolnila vsa skladišča mednarodnega protikrščanskega tiska. Ko so sežigali cerkve in samostane v Španiji, so lagali, da so bile te zgradbe magacini protirevolucionarnega orožja. Ko so pobili na tisoče in tisoče duhovnikov in veri zvestih laikov, so lagali, da so bili usmrčeni samo maloštevilni posamezniki kot veleizdajalci in protirevolucionarni bojovníki. To laž je nedavno ponovil poslanik republikanske Španije v Washingtonu Los Rios, ki je slovesno zatrdil, da je

osnovno načelo vlade republikanske Španije verska strpnost. To je kajpada velika laž, tolika, da presega po svojih dimenzijah ostanek španskega ozemlja, ki je še ostalo rdečkarjem. Na tako potvorbo resnice ni mogel molčati nadškof škofije Washington-Baltimore monsignor Kerley, ki je v izjavi predstavnikom tiska imenoval Los Riosa navadnega lažnivca. Nepobitna resnica je, tako je poudaril nadškof v svoji izjavi, da so republikanci porušili v Španiji veliko število cerkva in samostanov ter pobili prav mnogo duhovnikov in usmiljenih sester. To so njemu (nadškofu) tudi neposredno potrdili tisti Američani, ki so obiskali tisti del Španije, ki

Veliko se govori

vendar so merodajna samo dejstva. In dejstvo je, da ni Aspirina brez »Bayer«-jevega križa.

ASPIRIN

TABLETE

Oglas reg. pod št. brojem 37408 od št. XI. 1938.

se nahaja pod republikansko oblastjo. Stalinov odposlanec v rdeči Španiji Rosenberg je tak dan odredil, da se mora pobiti po 200 žreb. Nadškofova izjava je napadla v javnosti velik vtis.

Judje silijo h krstu. Pripadniki judovske vere niso nikdar kazali kakšne naklonjenosti do krščanstva. Prav nasprotno je res: mrzeli so kristjane ter krščanstvo pritiskali z vsemi sredstvi. V prvih vrstah protikrščanske, sedaj brezbožniške fronte so stali ter stoje judje. Zadnji čas pa se je položaj judovstva po svetu zelo poslabšal. V nekaterih državah se preganjajo ter izganjajo. Njihova gospodarska blagobinja je v največji meri ogrožena. V tej nesreči, ki jih je zadela, se zatekajo po pomoč h krščanstvu. V imenu krščanske usmiljenosti moledujejo ter prosijo zavetja in možnosti gospodarskega obstoja. Izjavljajo svojo pripravljenost, da bi svojo glavo sklonili pod krstno vodo, katero so prej

Dežela jabolčnih cvetov

V prvi polovici maja sliči Normandija od Rouena do Mont-St. Michela v Franciji belemu, rožnato nadahnjenu cvetnemu morju. V tej deželi imajo po neki cenitvi 25 milijonov jablan. V dobrih letih dajo ta drevesa pet milijard kilogramov sadov. Samo neznanen del tega ljudje pojedjo, večji del normanskih jabolk se spremeni v »cidre«, jabolčno vino. 2 kg jabolk dajeta približno en liter čistega jabolčnika s 5% alkohola. Iztisnjena jabolka pa kmetje še enkrat stlačijo, nalijejo vode nanja in dobe tako osvežujočo pijačo za vsak dan. V ostalem pa pripravijo Normandijci svoj jabolčnik vedno za dve leti naprej, ker računajo, da utegne biti kakšna letina slaba. Če pa je letina do-

V mrežah greha

»Ha, ha, glasbo!« se je zasmejala babica. »Slišala sem, da tudi drugo poučuje, ne samo glasbo. Koliko ji le plačajo njeni Litvanci za pouk?«

Trgovka jo je sedaj že odločno zagovarjala:

»Slišala sem, da tudi naši pošiljajo k njej otroke v pouk. Na primer gospa Murfi...«

»No, otroci gospe Murfi bodo zelo rabili glasbo! Taki pač so naši ljudje. Ko jim nekoliko bolj gre, se takoj prevzamejo. Jaz se nikoli nisem učila glasbe, a peti vendar znam ko drugi...«

»Škoda za dekle! Lepa je in...«

»Kaj, lepa?« je prekinila trgovko babica. »Oprostite, a zdi se mi, da bi rabili očala. Njen obraz je tak ko pečeno jajce in tudi obraz tistega lopova, ki z njo stanuje...«

»Z njo stanuje?« se je začudila gospa Pakensen.

»Tako pač! Njena mati mu je dala v najem sobo. Pravijo, da sta se priselili iz Jerseja in jedva sta bili tu en teden, ju je že izvohal ta nepridiprav. K njima se je preselil in ona je takoj nato začela dajati klavirske ure.«

»No, pri vsem tem so lahko poštene ljudje,« je odvrnila trgovka, ki jo je začela vest peči. »Gotovo delajo po svojem najboljšem prepričanju.«

»Tudi vrag dela po svojem najboljšem prepričanju,« je strupeno odgovorila babica.

Štefan, ki je skrivaj prisluškoval, bi rad vprašal babico, ali pozna neko svetlolaso deklico, ki je lepša

2 od vseh drugih. Toda iz prirojene bojazljivosti si ni upal, zlasti ker je slišal, kako babica sodi o njegovih litvanskih rojakih. Zložil je časopis in ga vtaknil v žep. Nato je odšel. Zavil je proti mestu.

Lepi spomladanski večer je mnogo ljudi zvalil iz hiš. Mladi pari so se sprehajali ob reki gor in dol. Tu in tam je hitelo kako samotno dekle. Štefan je pozorno gledal okrog sebe. Med sprehajalci je iskal neznanca plavolasko. Ko je uvidel, da njegove neznanke ni med sprehajalci, je sklonil glavo in zamisljeno korakal. V zamišljenosti ni opazil, da se je vse bolj oddaljeval od sprehajališča. Bližal se je gozdiču, ki se je razprostiral za predmestjem.

Ko je čez nekaj časa dvignil glavo, je zagledal mesec, ki se je ravno začel dvigati. Ustavil se je in začudeno gledal. Pred seboj je videl grič in na njem prelomljeno smreko. Spomnil se je, da mu je oče nekoč pripovedoval o tej smreki; strela je udaril vanjo ter jo prelomil.

Štefan si je zaželel, da bi bil na kakem višjem prostoru, od koder bi videl mesto in okolico, ki se je kopala v srebrni mesečini. Stopil je v gozd in poiskal stezo, ki je vodila na vrh. Steza se je vila med grmičevjem. Po nekajminutni hoji je Štefan prispe na majhno jaso, ki jo je od treh strani obdajalo goste grmičevje, na eni strani pa žična ograja. To je bilo izvrstno skrivališče.

Fant je zlezal čez ograjo in se ozrl okrog sebe. Pod njim je šumela reka. V daljavi je zagledal tračnice, ki so se v mesečini skrivnostno svetlikale.